

آرسنال پیش بینی ناپذیر

■ یعقوب وطنی

نمی‌توان به بازی رفت ۲ تیم در «اولدترافورد» اشاره کرد اما نگفت که منچستر یونایتد آن برتری رویارویی و خیره‌کننده‌ای که انتظارش می‌رفت را نداشت. شاید بدشأنی منچستر یونایتد این بود که باید با تیمی بازی می‌کرد مثل آرسنال که هر سال چندین بار با

آن بازی می‌کند و کاملاً با خصوصیات شیاطین سرخ آشناست. تیم‌های انگلیسی خیلی خوب همدیگر را می‌شناسند و این قضیه کمک کرد تا آرسنال در بازی رفت به باخت قابل قبول یک بر صفر دست یابد. نتیجه‌ای که بدون تردید برای منچستر یونایتد یک برد شکننده و غیرقابل اتکا است.

باز هم این از بدشأنی منچستر و شانس بالای ونگر است که یونایتد تیم خسته‌ای دارد. آندرد خسته که فرگوسن ناچار شد به تعدادی از نفرات اصلی خود استراحت بدهد تا در بازی برگشت از خستگی نقش زمین نشوند.

■ ■ ■

آرسنال را شاید بتوان فقط با یک کلمه توصیف کرد؛ «پیش‌بینی ناپذیر»! آنها تیم پیش‌بینی ناپذیری دارند و در لیگ قهرمانان اروپا حتی خیلی پیش‌بینی ناپذیرتر از لیگ جزیره ظاهر می‌شوند. آرسنال برای خودش تیم کوچکی نیست. آنها سابقه فینال لیگ قهرمانان را هم دارند و همین قضیه به معنای این است که می‌توانند فینالیست بودن را دوباره تجربه کنند.

■ ■ ■

آرسنال رویه ثابتی ندارد. اگر می‌بینید که توپچی‌ها با «۱-۳-۲-۴» بازی می‌کنند تنها یک دلیل دارد و آن این است که تغییرات بی‌دربی در لوزی‌ها و مثلث‌ها، در این سیستم خیلی راحت صورت می‌گیرد. ونگر یک سیستم شناور ذهنی دارد که روی «۱-۳-۲-۴» خیلی خوب منطبق می‌شود و این انطباق‌پذیری تفکرات سرمربی با سیستم یک مورد بسیار تقویت‌کننده است. آرسنال واقعاً از معدود تیم‌هایی است که نمی‌توان پیش‌بینی کرد با چه سیستمی وارد زمین می‌شود یا از کدام نفرات بهره می‌گیرد. این در ذات برمی‌گردد به خصالت بی‌تفاوت بودن ونگر به ستاره‌هایش. ونگر یک استراتژی دارد که شاید برای باشگاه آرسنال جذاب باشد اما برای مربیان دیگر جذاب نیست. ویژگی آرسن ونگر تکیه نکردن به مهره‌هاست.

برای او مهره مهم نیست چون هر سال مهره‌های جدیدی می‌سازد. اتفاقاً همین قضیه هم کمک می‌کند تا هم آرسنال پیش‌بینی ناپذیر باشد و هم اینکه انتظارات از این تیم پایین بیاید با این حال من فقط یک جمله دارم و آن این است که منچستر به پروری مطمئن نباشد. آرسنال متفاوت از بازی رفت ظاهر خواهد شد.

فرمول مشترک ۴ تیم نیمه نهایی

■ مجید صالح

خیلی وقت است که فرصت دیدن یک

بازی آسنال نصیبم نشده. شاید آخرین باری که آرسنال را با تمام دقت زیرنظر گرفتم فصل قبل بود. بعد از آن درگیر کار در مس و ذوب آهن شدم و در نتیجه فرصت پیگیری بازی‌های آرسنال را از دست دادم.

■ ■ ■

آرسنالی که من در خاطر دارم ۱-۳-۲-۴ بازی میکرد آدایویر مهاجم تازه بود و ۳ هافبک بسیار خوب فضای پشت سر او را پوشش می‌دادند. فلاینی، فابراگاس و هلب. این نفر باهم خیلی خوب و هماهنگ شده بودند و همین قضیه کمک می‌کرد تا فوتبال آرسنال به یک شناوری بسیار مطلوب برسد. یکی از نکاتی که من خیلی علاقه‌مند آن هستم و در آرسنال دیدم «بازی انتقالی» بود. در بازی انتقالی توپ به حریف منتقل می‌شود و دوباره از آن پس گرفته می‌شود و بعد طراحی حملات صورت می‌گیرد. مثلاً دروازه‌بان توپ یک را از کنار محوطه جریمه ارسال می‌کند. بازیکن حریف در میانه میدان ضربه ۲ را می‌زند و اصطلاحاً توپ را برمی‌گرداند. بازی انتقالی از اینجا آغاز می‌شود، از توپ سوم. آرسنالی‌ها قاتل توپ‌های سوم هستند. آندرد خوب جایگیری می‌کنند که توپ سوم در اختیار خودشان قرار بگیرد. حملات با مهندسی بازی از اینجا آغاز می‌شود. جایی که خط اول حریف با پاس بلند از جریان بازی خارج شده و تیم تنها با یک شوت بلند توانسته تا میانه میدان پیشروی کند و در آنجا صاحب توپ و موقعیت بازی باشد. این جذابیت فوتبال آرسنال و حتی منچستریونایتد است. آنها بازی را انتقال می‌دهند و دوباره پس می‌گیرند و تا حرفش به خود بیاید، به نزدیکی دروازه رسیده‌اند بی‌آنکه انرژی خاص برای آن هدر دهند.

■ ■ ■

من در بازی آرسنالی که می‌شناختم به یک نکته بسیار جالب رسیدم و آن همفکری ۲ هافبک دفاعی بود. فلاینی و فابراگاس را خیلی باهم هماهنگ یافتم. آنها به راحتی باهم توافق می‌کردند که کدام در دفاع بمانند و کدام به خط حمله اضافه شوند. ۱-۳-۲-۴ آرسنال تا گاه‌ها با چنین حرکتی تبدیل می‌شود به سیستم دیگری مثل ۳-۴-۳ بارسلونا

■ ■ ■

«بگیر- بده- حرکت کن» این رمز فوتبال مدرن است. ۳ دستور العمل ساده که شناوری تیم‌ها را ۲ برابر می‌کند. چرا بارسلونای می‌تواند با ۳ هافبک حتی بر تیم‌های ۴ هافبکه غلبه کند؟

دلایش همین «بگیر- بده- حرکت کن» است. بازیکن توپ را می‌گیرد، آن را پاس می‌دهد به فضای دیگری می‌رود و دوباره از اول. توپ را می‌گیرد، پاس می‌دهد و حرکت می‌کند. همین می‌شود که بارسلونای در یک نیمه بیش از ۲۰۰ پاس رد و پدل می‌کند و ما حیرت‌زده می‌مانیم. اصل قضیه آرسنال یا منچستریونایتد یا هر تیم بزرگ دیگری نیز همین است. این تیم‌ها مدرن بازی می‌کنند و این مدرن بازی کردن به هیچ‌عنوان دشوار نیست. «بگیر- بده- حرکت کن» این فرمول و قانون مشترک هر ۴ تیمی است که در نیمه نهایی لیگ قهرمانان حضور دارند.

■ ■ ■

دل‌م‌برای آرسنال تنگ شده. امشب آرسنال‌راد در بازی برگشت مقابل منچستر از نو نگاه می‌کنم تا اطلاعاتم به روز شود. شاید آن موقع بتوانم اطلاعات و آنالیز دقیق‌تری را در اختیار خوانندگان ابرار ورزشی قرار دهم.

کمیته آمار و تاریخ فدراسیون بین المللی فوتبال (فیفا)اسامی ۱۰ باشگاه برتر فوتبال جهان را به شرح ذیل اعلام کرد:

۱-منچستریونایتد انگلستان با ۳۰۲ امتیاز
۲-بارسلونا اسپانیا با ۲۸۲ امتیاز
۳-چلسی انگلستان با ۲۵۴ امتیاز
۴-بوکاجوویوز آرژانتین با ۲۵۳ امتیاز
۵-آرسنال انگلیس با ۲۴۵ امتیاز
۶-لیورپول انگلستان با ۲۴۰ امتیاز
۷-دیناموکی اف اوکراین با ۲۲۷ امتیاز
۸-هامبورگ آلمان با ۲۲۶ امتیاز
۹-سانو پائولو برزیل با ۲۲۳ امتیاز
۱۰-شاختر دونسک اوکراین با ۲۱۸ امتیاز

سه شنبه ۱۵ اردیبهشت ۱۳۸۸
۱۰ جمادی الاول ۱۴۳۰-۵ می ۲۰۰۹- شماره ۴۳۷۲

در جستجوی آرسنال

■ هومن جعفری

خوبی بود.

■ ■ ■

به «فرزاد حبیب‌اللهی» رنگ می‌زنم. فوتبال‌نویسی که در نوشتن مطالب فنی تبحر بالایی دارد و اتفاقاً لیگ جزیره را هم خیلی خوب می‌شناسد. موضوع را برایش باز می‌کنم. اطلاعات کاملاً به روزش را سخاوتمندانه در اختیارم قرار می‌دهد. حرف زدنش هم مثل مطلب نوشتنش شروع و میانه و خاتمه‌های بشدت

فرگوسن می‌خواهد مقابل بازیکنان آرسنال، یاران مکانیکی‌اش را بازی بدهد نه بازیکنان هنرمندی مثل گیگز و اسکولز را. دلایلش هم این است که آنها می‌خواهند با یک دونده و پرتحرک بازی کنند. در چنین شرایطی مهره هنرمند نمی‌تواند مفید باشد چون وقتی بدون توپ است کار آیی ندارد.

مقاله‌ای دارد. از A شروع می‌کند و بعد از گذشتن از B و C، مرا در ایستگاه D پیاده می‌کند. آندرد خوب می‌گوید که هوس می‌کنم تمام مطالبی که گفته‌ام را به صورت یادداشت تنظیم کنم و به نام خودش بگذارم داخل صفحه تا حق مطلب در موردش ادا شود.

■ ■ ■

■ شروع کنیم فرزاد؟

- شروع کنیم. روی کین مصاحبه کرده و گفته که هواداران منچستر یونایتد نگران نباشند چون تیمشان خیلی راحت به فینال صعود می‌کند. این حرف را بگذار کنار مصاحبه «پلگرینی» سرمربی وپارتال که در مورد آرسنال فقط یک جمله ساده را بازگو می‌کند: توپچی‌ها با شما رک و راست بازی می‌کنند. آنها مستقیم و باحمله سریع نقاط ضعف شما را هدف می‌گیرند.

■ مقصودش از «حمله‌سریع» چیست؟

بازیکنان آرسنال، یاران مکانیکی‌اش را بازی بدهند نه بازیکنان هنرمندی مثل گیگز و اسکولز را. دلایش هم این است که آنها می‌خواهند با یک دونده و پرتحرک بازی کنند. در چنین شرایطی مهره هنرمند نمی‌تواند مفید باشد چون وقتی بدون توپ است کارآیی ندارد.

آرسنال معمولاً در چنین دیدارهایی یا با ۲-۴ بازی می‌کند و یا با ۱-۳-۴. منچستر یونایتد هم با ۱-۳-۴ بازی می‌کند اما تفاوت

یعنی روزنه‌های دفاعی را خوب می‌بندند؟

- بله. وقتی فرگوسن مشت خود را می‌بندد، خیلی سخت باز می‌شود. آنها در یک سوم دفاعی بسیار پرتحرک و پرفشار بازی می‌کنند.

اما این همان چیزی نیست که آرسنال انتظار آن را می‌کشد؟ همان بحث «حمله سریع» را می‌گویم.

- فرگوسن حواش جمع است. او ریسک بالایی بازسازی از خط دفاع را نمی‌پذیرد تا توپ را لو نهد.

■ یعنی منچستر به بازی مستقیم روی می‌آورد؟

- نه. آنها بازسازی را با هافبک‌های

میانی مثل کریک آغاز می‌کنند تا اگر هم توپی لورفت حداقل یک لایه دفاعی اولیه از دروازه مراقبت کند.

■ شیوه بازی منچستر با این تغییر تاکتیک، عوض می‌شود؟

- نه. آنها فقط ریسک کار را کاهش می‌دهند. منچستری‌ها بازی را در مرکز

زمین آغاز می‌کنند و آندرد پاس‌های کوتاه به هم می‌دهند که دفاع حریف متزلزل شود. بعد توپت می‌رسد به مدافعان کناری. آنها جلو می‌آیند و گلسازی می‌کنند. در همان بازی رفت، گل به همین شکل زده شد. «اوشی» از راست نفوذ کرد و «ته وز» را صاحب توپ کرد اما ضربه به «ته وز» به کرنر رفت. اتفاقاً کرنر می‌رود در نوک فروارد.

■ یعنی فرگوسن برای دفاع کردن وارد زمین می‌شود؟

- امکانش خیلی زیاد است. فرگوسن در مصاحبه قبل از بازی گفته که

از تیمش انتظار یک بازی دفاعی درخشان را دارد. او می‌داند که چقدر کار سختی در پیش دارد.

■ برسگردیم به مبحث «حمله سریع». صالح می‌گفت که هم منچستر یونایتد و هم آرسنال هر ۲ در این نوع بازی تبحر دارند.

- یادت باشد که این یک بازی در لیگ برتر نیست. در «چمپیونز لیگ»

ورزشی

«منچستر یونایتد واقعی»، «آرسنال واقعی»

■ رمضان شکرى

ونگر در مصاحبه‌ای تأکید کرده که آرسنال واقعی را باید در این بازی دید. «آرسنال واقعی» در حقیقت آرسنال «متفاوتی» است نسبت به بازی دور رفت که در خانه منچستر برگزار شد.

ونگر مسلماً در ورزشگاه خانگی خود تیم

تهاجمی‌تری را روانه زمین می‌کند که این تیم تهاجمی می‌تواند به بازی شور و هیجان بیشتری بدهد اما من شخصاً بر این عقیده‌ام که حتی آرسنال واقعی هم توانایی مقابله با منچستریونایتد «واقعی» را ندارد.

منچستر یونایتد از هر لحاظ تیم بهتری است حتی در خانه آرسنال. در حقیقت کار منچستر ساده‌تر از کار آرسنال است. منچستر سرشار از مهره‌های کلیدی است اما آرسنال تنها ۲ یا ۳ بازیکن سرشناس دارد. گرفتن رونی و رونالدو و بریانف و ته‌وز و گیگز خیلی دشوارتر از مهار فابراگاس و آدایویر است. کار آرسنال حتی در خانه خودی هم دشوارتر از رقیبی است که نام منچستر یونایتد را یدک می‌کشد.

■ ■ ■

اتفاق جالب در این بازی فقط می‌تواند پیروزی آرسنال باشد اما وقوع این اتفاق در حالت طبیعی احتمال کمی دارد.

وقتی در مورد منچستریونایتد و آرسنال حرف می‌زنیم ابتدا باید در مورد ۲ مربی خوب صحبت کنیم به نام آرسن ونگر و سرآلکس فرگوسن.

هر ۲ نفر باتجربه هستند و نشان داده‌اند که کارشان را بلدند فرگوسن وقتی بخواهد دفاع کند، خوب دفاع می‌کند وقتی قصد حمله داشته باشد عالی حمله می‌کند.

ونگر نیز در کار تیمی بسیار حرفه‌ای نشان داد. تیم او یک فوتبال شناور و بسیار جذاب را به نمایش می‌گذارد. بسیار شناور و بسیار جذاب.

■ ■ ■

هیچ کدام از ۲ تیم «دفاع‌کننده» نیستند. سازماندهی هر ۲ تیم به گونه‌ای است که توان ۲ تیم را در تهاجم و حمله کردن به بالاترین حد ممکن می‌رساند در حالی که این اتفاق در فاز دفاعی ۲ تیم صورت نمی‌گیرد.

ونگر و فرگوسن را مردانی بیزار از دفاع دیده‌ام که تا آنجا که ممکن است از رفتن به لاک دفاعی خودداری می‌کنند. هیچ کدام از تفکرات دفاعی را در اولویت کار قرار نمی‌دهند در حالی که گاس هیدیک اینگونه نیست. او یک مربی با تفکرات دفاعی بسیار قوی است و همیشه هر تیمی را که می‌گیرد ابتدا کار دفاعی خود را آموزش می‌دهد و بعد می‌رود سراغ کار تهاجمی. اینگونه است که می‌بینیم تیم‌های او در فاز دفاعی کارهای خیره‌کننده‌ای را از خود بر جای گذاشته‌اند مثل مهار بارسلونا در نوکمپ.

■ ■ ■

من نقطه عطف بازی را در لحظه رویارویی هافبک‌های ۲ تیم می‌بینم به عبارت دیگر اعتقاد دارم کلید بازی در میانه میدان است و منچستر به دلیل برخورداری از مهره‌های بهتر شانس بیشتری برای فتح این میدان دارد.

آرسنال پرفشار

■ غلام حسینی

اجازه بدهید قبل از آنکه در مورد بازی آرسنال و منچستریونایتد حرف بزنم ابتدا اشاره کنم به بازی ژئال مادرید و بارسلونا و بعد این ۲ بازی را به هم مرتبط کنم.

مشخص‌ترین و بارزترین حرکات تاکتیکی کار شده و مؤثر بارسلونای مربوط می‌شد به مثلث اینیستا، ژاوی و مسی. این ۳ نفر همه جا بودند، در همه درگیری‌ها شرکت داشتند، همه توپ‌ها را جمع می‌کردند و با دوندگی بسیار زیاد نقش رابط و انتقال دهنده بین خط دفاع و خط حمله را بر عهده داشتند. هنر این ۳ نفر توپ‌گیری، دوندگی، پاس دادن، حرکت پا به توپ و بدون توپ و از همه مهمتر جاگیری صحیح است. این ۳ نفر اساس قدرت بارسلونای تشکیل می‌دهند. نکته مهم دیگر، سرعت انتقال بالای این نفرات است. این سرعت انتقال دوگانه است یعنی هم سرعت انتقال توپ و هم سرعت انتقال وضعیت (مثلاً وضعیت حمله به دفاع یا دفاع به حمله)

■ ■ ■

مشخصه دیگر فوتبال بارسلونای پاس‌های کوتاه و سریع و تحرک بسیار بالاست. در این پاس‌های بسیار کارساز و تحرک خیره‌کننده بازی نهفته که به نیمه نهایی لیگ قهرمانان اروپا نیز مربوط می‌شود.

اگر قیاس کنیم، منچستریونایتد هم در مهره و هم در سبک بازی باجی به بارسلونای نمی‌دهد.

منچستر یونایتد هم مهره‌هایی مثل رونالدو، اسکولز و گیگز را دارد که من آنها را بسیار توانا می‌بینم. اگر اسکولز و گیگز از ابتدا در ترکیب اصلی باشند و بازی کنند با کمک رونالدو می‌توانند همین نقش تهاجمی را ایفا کنند.

من وقتی از منچستر یونایتد صحبت می‌کنم، معمولاً از کنار رونالدو بی‌تفاوت نمی‌گذرم او در منچستر همان نقشی را دارد که مسی در بارسا.

همان آزادی عمل، همان تکنیک، همان طراحی موقعیت‌ها همان عملکرد مشخص. رونالدو هم به اندازه مسی آزاد است تا به هر جا که می‌خواهد سرکشی کند و در عملیات تخریبی خط دفاع حریف نقش اصلی را بر عهده بگیرد.

■ ■ ■

به آرسنال نمی‌توان اشاره کرد. چون بازی در زمین آرسنال است، طبیعتاً فشار آنها در زمین خودی خیلی بیشتر است. من آرسنال را در تحت فشار قرار دادن حریف بسیار حرفه‌ای می‌بینم. آنها خیلی خوب به حریف فشار می‌آورند و فضا را محدود می‌کنند.

فکر می‌کنم آرسنال می‌تواند با زدن یک گل بازی را به وقت اضافه بکشد. در آرسنال این توانایی را می‌بینم.

بازی خیلی زیبایی می‌شود. فکر می‌کنم این بازی برای تمام مربیان ما یک کلاس آموزشی بسیار جذاب خواهد بود.